

misijonska obzorja

POGLED PO SVETU

03 | leto 32 | junij 2017 | priloga Nedelje

www.kath-kirche-kaernten.at/misijoni

(Foto: Elmar Augustin)

PAPEŽ FRANČIŠEK: VESELJE EVANGELIJA

Misijonarska dejavnost še danes predstavlja največji izziv za Cerkev in misijonska naloga mora biti prva. Kaj bi se zgodilo, če bi vzeli zares te besede?

Preprosto bi priznali, da je misijonarsko delovanje vzorec vsakega dejanja Cerkve. V tem smislu so latinskoameriški škofje rekli, da »ne moremo več ostati mirni, v nedejavnem čakanju, znotraj naših Cerkva«, in da je potrebno preiti »od ohranjevalne pastore k odločno misijonarski pastoral«.

Še lahko govorimo danes o misijonih?

“

Ne gre za to, da bi dal veliko, malo ali sploh nekaj, gre le za dati samega sebe.

Mnogi povezujejo z besedo misijoni duhovno nasilje nad ljudmi, ki so bili do danes drugega svetovnega nazora, drugega življenjskega prepričanja ali ki so vtkali svoje verske temelje ali prepričanje v drugih verstvih ali ezoteriki in v drugih modnih gibanjih.

Tudi zgodovina krščanstva ne piše najprepričljivejših spričeval o širjenju krščanske vere. Mnogokrat se je tudi Cerkev posluževala političnih sil in prisilil, kar je pravi veri samo škodovalo.

A kljub tudi temnim sencam, ki spremljajo krščansko zgodovino, je na drugi strani morje takih evangelijskih pričevalcev, ki s svojim življenjskim zgledom in dostikrat z žrtvijo in mučeništvom svojega življenja oznanjajo Jezusov program, ki želi, da bi se vsi ljudje zveličali, živeli v svobodi svoje vesti, v pomoči drug drugemu in da bi preoblikovali svet v skupno hišo sester in bratov, ne glede na barvo, spol ali katerekoli druge razlike človeške družine.

Nihče ni brez napak in zablod, ne mi kot posamezniki, ne človeške skupnosti, države ali tudi Cerkev, a vsi se lahko spremenimo, če smo le pripravljeni spoznati in priznati svoje slabosti in se iz njih učiti.

Ko smo nadškof Šuštar in laiški misijonar Marko Vilfan ter jaz pred leti obiskali

naše misijonarje v Zambiji in na Madagaskarju, je nek »vaški kralj« - zastopnik župnijske skupnosti - povedal pri pozdravnem govoru: »Kako smo hvaležni misijonarjem, da nam oznanjajo Jezusa, da nam govorijo o Bogu Očetu, ki nas brez razlike ljubi. A kar nas učijo, to misijonarji tudi sami živijo.«

Nikoli se ne moremo dosti zahvaljevati za dar vere in za Jezusov evangelij. Takšno priznanje ne potrebuje nadaljnjih opravičil in priporočil.

V najnovešem dokumentarnem filmu »Pedro Opeka – apostol smetiščarjev« pravi avtor filma Mirko Bogataj, ko je spremljal življenje na misijonu v Akamasoi: »Ne gre za to, da bi dal veliko, malo ali sploh nekaj, gre le za **dati samega sebe**.«

Seveda niso pomembni samo denarni darovi, temveč da damo sebe, svoja srca, svojo zvestobo Jezusu, ki si želi, da smo misijonarki in misijonarji vsak v svojem okolju.

Misijon je danes nič manj potreben kakor kdajkoli prej, verjetno še celo bolj v današnji družbi, ki včasih misli graditi boljšo prihodnost brez Boga.

Z misijonskimi pozdravi

Jože Kopeinig

MIVA akcija za učenke in učence

Kolo je blagoslov

V kraju Kipushya v Kongu imajo ob šoli internat, saj prihajajo učenke in učenci iz krajev, ki so oddaljeni tudi več kot sto kilometrov. A vsi otroci žal nimajo prostora v internatu. Tisti, ki živijo nekoliko bližje, morajo dnevno v šolo peš – nekateri prehodijo deset kilometrov v eno smer. Za te učenke in učence bi predstavljalo kolo blagoslov. Prav tako bodo kolesa veseli učitelji in učiteljice.

»Že vrsto let nas MIVA v mesecih maj in junij vabi h kolesarski akciji. Sam sem bil pogosto v misijonskih deželah in sem se lahko prepričal, kako veliko pomoč predstavljajo kolesa za katehetinje in katehete, šole, pastoralne centre, ambulante ... Ta akcija se obrača na dobrotnike pri nas, ki lahko s prispevkom za nakup koles dejavno pomagajo ljudem v Afriki. Eno kolo stane samo 130 evrov,« vzpodbuja k akciji vodja Slovenske misijonske pisarne Jože Kopeinig.

Svoj dar lahko nakažete na račun misijonske pisarne: **AT10391000000056747** oz. neposredno preko spletne strani **www.miva.at**

Hvala, ker pomagate uresničevati vodilo MIVE in tako prispevate k mobilnosti na svetu.

NOVOMAŠNIKI

Hvaležni smo ob novih mašah

MATHEW KUTTIYIL

DOBROTNIK: N. N.

YOHANNAN KARAPPANASSIMALAYIL

DOBROTNIK: N. N.

MATHEW PUNAKULATTO

DOBROTNIK: N. N.

Semenišče: Archdiocese Delhi, India

NOVI MISIJONSKI BOGOSLOVCI

RAVINDRA DEBBARMA

DOBROTNIK:
MOŽ, SELE-CERKEV

THOMAS JOSHY THAYILL

DOBROTNIK:
NEIMENOVANI

RAVINDRA DEBBARMA

DOBROTNIK:
MOŽ, SELE-CERKEV

Njihovo semenišče: Bishop's house MIAO, Miao – 792 122, Dist. Changlang, Arunachal Pradesh, India

HVALA VSEM, KI JIH PODPIRATE!

MOLITVENI NAMENI

JUNIJ
2017

Splošni: državni voditelji

Da bi se državni voditelji odločno zavzeli za odpravo trgovine z orožjem, ki terja toliko nedolžnih žrtev.

JULIJ
2017

Za evangelizacijo: oddaljeni kristjani

Da bi naši bratje in sestre, ki so se oddaljili od vere, po naših molitvah in pričevanju za evangelij spet odkrili usmiljeno Gospodovo bližino in lepoto krščanskega življenja.

HVALA

ZA VAŠE MISIJONSKÉ DAROVE

Kdor rad deli, se mu dobro v roki množi!

DAROVI

od 21. 3. 2017 do 19. 5. 2017

• Za bogoslovce in sestre: Ž. Šteben/Malošče 1.200,-, duhovnik P. 600,-, Š. J., Šmihel 600,-, Neimenovana iz fare Št. Vid 100,-, Slovenski verniki iz Borovelj 124,-, Ž. Škocjan 600,-, moško gibanje Brnca 380,-, M. B. 200,-, E. W. 100,-, Ž. Hodiše 100,-, N. N., duhovnik 6.000,-, J. K. 2.000,-, L. K. 600,-

Za misijone: M. S. 400,-, N. N., Grabalja vas 300,-, N. N., Kokje 100,-, N. N., Št. Janž 250,-, N. N., Ljubljana 100,-, N. N., Brezovica 100,-, N. N., Sele 200,-, N. N., Dvor nad Vrbo 200,-, N. N., Trajštof 100,-, N. N., Št. Primož 100,-

Za sv. maše: Ž. Djekše 144,-, Ž. Kneža 45,-, Ž. Krčanje 72,-, Ž. Dolina 250,-, Ž. Globasnica 120,-, Ž. Pliberk 495,-, Ž. Št. Lenart pri sedmih studencih 306,-, Ž. Karnburg / Krnski grad 94,-

Za Madagaskar – Pedro Opeka: N. N., Globasnica 500,-, C. G. 150,-, R. M. 20,-, H. F. 100,-, M. R. 58,-, N. N., Nizozemska 200,-, D. B. 26,-, M. T. 4.500,-, M. in A. S. 25,-, N. N., Šmihel 150,-, N. N., Večna vas 100,-, J. L. 50,-

Za cerkev sv. Jožefa: G. B. 1.000,-, R. O. 50,-, H. Z. 100,-

Botrstvo za Etiopijo: F. R. 275,-, P. L. 42,-, F. M. 50,-, M. J. 63,-, A. W. 250,-, L. K. 250,-, H. in P. K. 300,-

Za Etiopijo: B. G. 50,-

Za Zambijo: E. W. 270,-

Misijonske darove za mašne intencije, za misijonske bogoslovce, za cerkve v Zambiji in Malaviju, za Koroško vas na Madagaskarju, za kolesa v Afriki ... lahko oddate v naši misijonski pisarni v Celovcu. Če želite, vam pošljemo vplačilnice.

Naš misijonski konto je odprt pri Posojilnici Bank Klagenfurt/Celovec, bančna številka: 39100, številka konta: 56.747. Za nakazilo iz tujine uporabite IBAN: AT10 3910 0000 0005 6747, BIC: VSGKAT2K

Razmišljanje dveh prostovoljk,
ki sta delovali v Etiopiji

Čutiti Njega

PIŠE
BARBARA
RAZBORŠEK

Luknjaste ceste, zelena narava, nasmejani obrazi, okusna kava, specifična kultura, prijazni dotiki, nalezljivo uživanje in sijoče oči. Vse to in še več je Etiopija.

Moja Dilla. Že kar štiri mesece je minilo od najine vrnitve z Etiopije. Štirje meseci, v katerih sem se navadila na star življenjski ritem, vseeno pa so to štirje meseci, ki jih preživljam kot spremenjena Barbara.

Vse skupaj se je začelo nekje maja 2016, ko sem zasledila objavo za prostovoljce v Etiopiji. Takoj sem vedela, da je to to, to je tisto, kar si želim početi poleti. Po dogovorih s patrom Jožetom Andolškom pa so se začele pojavljati manjše ovire. Skrb domačih, sploh mojih dveh starih mam, zakaj grem tja, Etiopija je res daleč, pa letalo in tako naprej, nato se je pojavila ovira nakupa letalskih kart, pa ovira zelo slabega počutja po cepljenju in še kakšno bi lahko našla. A vse to se je počasi razrešilo, saj sem vedela, da je odhod v Etiopijo nekaj, na kar me kliče On. Tako sem čutila in nobena ovira ni bila dovolj velika, da bi mojo pot zaustavila.

V Etiopijo sem se, skupaj s še eno prostovoljko Uršo, odpravila konec avgusta za en mesec. Že ob prihodu tja ti je jasno, da si prišel v drug svet. Addis Abeba, glavno mesto, je ogromno mesto in morda še na nek način podobno našim, a ne popolnoma. Šele ko glavno mesto zapustiš, pa res lahko začutiš pravo Etiopijo. Najpomembnejši pa so seveda ljudje. Neverjetno, kako odprti in prijazni so. Vedno se ti na široko nasmijejo in ti podajo roko, celo pokličejo te po imenu, saj so naju misijonarji predstavili v cerkvi. Skoraj vsak te prosi tudi za denar, a še zdaleč niso vsiljivi. Etiopijci so lenobni ljudje, ki se znajo družiti in uživati. Vsako popoldne se zbirajo v njihovih kavarnah in debatirajo ob kavi, katere pitje je cel obred, ki lahko traja tudi do tri ure.

Kar pa me je v Etiopiji najbolj presenetilo, je želja otrok po učenju, po izob-

razbi. Želijo si boljšega življenja in z veseljem pridejo v šolo. Z velikimi očmi te opazujejo in poslušajo, ko pripoveduješ o svojem življenju, ali ko jih samo učiš predvideno učno snov. Skrivoma te opazujejo v cerkvi in ti podajo roko za pozdrav miru. Tam, v Etiopiji, sem šele zares začutila Njega. V teh majhnih sijočih očeh, v molitvi starca, ki komaj vstane in v petju, ploskanju in slavljenju v cerkvi. Neprestano sem imela v mislih odlomek iz Svetega pisma, ki velja za čisto vsakega: »Ti si moj ljubljeni sin, nad teboj imam veselje.« (Lk 3, 22).

Za izkušnjo obiska Etiopije sem neizmerno hvaležna in čeprav ne vem, ali se bom kdaj vrnila tja, pa vem, da me bodo spomini in spoznanja spremljali skozi celo življenje.

„Se naučiti dajati in ne le prejemati“

PIŠE
URŠA KLUN

Še sama ne vem, kako in kdaj točno sem začutila klic po odhodu v Etiopijo. Verjetno se mi je na začetku to vse skupaj zdela neka nora želja, za katero sem mislila, da nikoli ne bom zbrala poguma, da jo uresničim. Pa vendar: neke

vmes mi je zmanjkalo izgovorov in še preden sem se dobro zavedala, sem bila v načrtovanju odhoda. Čutila sem nemir, zadovoljstvo, tudi strah, a še toliko večje je bilo pričakovanje. Čez celo potovanje naju je spremljal pater Jože Andolšek s pripravo v Celovcu in Ljubljani, z dobronamernimi nasveti in bodrenjem.

Želela sem predvsem pobegniti stran od vsakdanjega življenja in rutine. A Etiopija je bila veliko, veliko več kot to. Izkušnja je bila res enkratna in edinstvena. Doživeti Etiopijo v vsej njeni preprostosti, spoznati izjemne ljudi žarečih oči in toplega dotika, se posvetiti preprostim otrokom, ki so željni znanja. Se naučiti dajati in ne le prejemati. Predvsem pa spoznati, da čeprav smo različni, smo v svojem bistvu vseeno še tako podobni.

Življenje v Sloveniji sedaj teče dalje, v hitrejšem tempu, še vedno pa me Etiopija spremlja na vsakem koraku. Že sama misel mi nariše nasmeh na obrazu. In čeprav je Afrika tako daleč, je v mojem srcu zelo blizu.

Mohorjeva je izdala novo knjigo o misijonarju Baragi

Imel je posluh za ljudi

V uvodniku vodja Misijonske pisarne razmišlja o tem, ali so danes misijoni še aktualni in ugotavlja, da so. Prav tako pa se spominja mnogih misijonark in misijonarjev, ki so svoje življenje posvetili sočloveku. Eden takih je bil Irenej Friderik Baraga. Mohorjeva založba v Celovcu je, v sodelovanju z Javno agencijo za knjigo in Institutom Urban Jarnik, o njem izdala novo knjigo, ki sta jo 27. aprila v Knjižnem centru Mohorjeve predstavila Matjaž Klemenčič in avtorica Irena Marković. V imenu Mohor-

jeve je zbrane pozdravil direktor Karl Hren. Baraga je bil »misijonar in škof med Otavci in Očipvejci« - takšen je tudi naslov knjige. Baraga se je hitro naučil jezika severnoameriških indijanskih plemen ter začel izdajati knjige v njihovem jeziku. Pomembno je, da je imel posluh za domačine. Kako je doživela bivanje med kanadskimi Indijanci, je ob fotografijah predstavila Sara Pan. Na predstavitvi je bilo poudarjeno, da je

knjiga Irene Marković o severnoameriških indijanskih plemenih, za katere je skrbel slovenski misijonar in škof Irenej Friderik Baraga, v slovenskem prostoru prva knjiga, ki obravnava ta severnoameriška indijanska plemena na znanstveni način.

Slomšek je leta 1830, ko je Baraga šel v Ameriko, objavil razglas, naj ga podpi-
rajo, zato je Baraga dobro poznan tudi Korošcem.

Leta 1869, samo eno leto po smrti Ireneja Friderika Barage, pa je Mohorjeva že objavila njegov življenjepis.

PIŠE
MATEJA RIHTER

Na obisku je bil John Paul, misijonar iz Indije

PIŠETA
ZEFKA IN DOLFI
GLINIK

Koncem marca sva z Dolfijem imela čast, da pozdraviva na letališču v Celovcu misijonarja ddr. Johna Paula. Z njim se poznavata preko rektorja Jožeta Kopeiniga in njegovega misijonskega dela. Z misijonarjem Johnom Pavlom sva se prvokrat srečala v Tinjah pred 21 leti. Takrat je zanimivo pripovedoval o svojem misijonkem delu, v od civilizacije odmaknjenih vaseh severne Indije, kjer je v treh letih krstil 4000 ljudi.

V času svojega bivanja v Rimu, kjer je opravil disertacijo iz komunikacije, je naju nekajkrat obiskal in preživel svoj dopust pri nas. Zdaj živi v Centralni Indiji, v dvanajstmilijonskem mestu Indore. Tam vodi katoliški izobraževalni center, v katerem se izobražujejo v glavnem mladi katoličani pa tudi hinduisti in pripadniki drugih verstev. Teme njihovega izobraževanja so: ples, petje, igranje inštrumentov, uprizarjanje iger, filmi ter vseh vrst medijske in komunikacijske dejavnosti.

V času njegovega bivanja pri nas - od 26. marca do 20. aprila 2017 - smo doživeli najboljšo možno duhovno pre-novo ob njegovih pridigah in ob pridigah gospoda Kopeiniga v Tinjah, kjer sta somaševala v prelepi tinjski kapeli. Mi-

sijonar John Paul je maševal tudi v raznih župnijah južne Koroške: v Žitari vasi, Šentlipšu, Apačah, Galiciji, Železni Kapli (pri Bistričnikovi kapeli) in v župniji Solčava v Sloveniji ter seveda v naši hišni kapelici. Ker je bil tukaj ravno pred veliko nočjo, so mnogi opravili veliko-nočno spoved pri njem, predvsem mladi, ki ga poznajo že od prejšnjih obiskov. Vsi so bili zelo veseli, da jim je Jezus odpustil grehe, nekaterim po dol-

gih letih, in so po pogovoru z misijonarjem srečni odšli na svoje domove.

Misijonarju Johnu Paulu želimo srečno pot nazaj v Indijo in čimprejšnjo vrnitev na Koroško, kjer se že dogaja njegovo misijonsko delo. Vsem se prav prisrčno zahvaljuje za tople sprejem in darovalcem za finančno pomoč njegovemu redu - Styler misijonarjem, ki se imenujejo tudi SVD, to je oznanjevalci Božje besede.